

mig den alder, hvor der rystes på hovedet af en, men det er jo immer væk temmelig afgørende, at der tales dansk på et sygehus, så patienterne kan forstå det, ligesom det i længden altså efter min mening er belastende for vores sprog, at det ikke bruges som en selvfølge i de danske skoler.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Jeg hører til dem, der mener, at vi skal værne om det danske sprog, at vi skal bruge det danske sprog, og at vi skal udvikle det danske sprog. Hvis man ser historisk på det og hæver sig op over den her konkrete diskussion, vil man jo også finde masser af historiske eksempler på, hvordan det danske sprog har udviklet sig i et spejlbillede af andre sprog: tysk, fransk, engelsk. Det tror jeg er en proces, der ikke kan sættes en udløbsdato på.

Jeg har for god ordens skyld kontaktet Kulturministeriet for at høre, om vi nu skulle have begået en slags helligbrøde i forhold til, hvad der er dansk officiel sprogpolitik, og kan så berolige med, at Kulturministeriet over for mig har oplyst, at ministeriet ikke ser noget problem i, at en kampagne målrettet børn og unge bærer en engelsk titel. Det skal jeg sådan set henholde mig til, for jeg er enig.

Så foldes spørgsmålet lidt mere ud til ansættelsespolitikken i det danske sundhedsvæsen. Der tror jeg såmænd ikke vi er så uenige, for jeg lægger også meget vægt på, at de læger, der er ansat i det danske sundhedsvæsen, som har patientkontakt, og for hvem formidling er en integreret del af deres sundhedsopgave, selvfølgelig skal kunne beherske det danske sprog. Der er også sprogkrav omkring ansættelsen.

Men det skal jo ikke være det samme, som at man i en situation, hvor der mangler læger, ikke med fordel kan trække udenlandsk arbejdskraft ind til at foretage en række operative indgreb. Jeg tror sådan set, at den patient, der står i en akut situation og kan vælge at lade sig operere af en læge, der måske har polsk som første sprog og ikke et fuldt udviklet kendskab til dansk, vil vælge det, hvis alternativet er ikke at blive opereret. Men det skal ikke være nogen undskyldning for, at vi ikke skal værne om det danske sprog i det danske sundhedsvæsen. Det skal vi bestemt gøre.

Søren Krarup (DF):

Det er jo en slags symbolsk spørgsmål, jeg stiller, og jeg havde næsten lyst til at afslutte det med det kendte vers om Holberg:

»Hver Mand, som med Kløgt gik i Lærdom til Bund, Latin paa Papiret kun malte, Med Fruerne Fransk, og Tydsk med sin Hund, og Dansk med sin Tjener han talte.«

Det er jo den situation, vi er ved at komme i. Nu er det ikke fransk, nu er det engelsk. Men det er i hvert fald en situation, hvor det danske sprog er utrolig presset, og derfor vil jeg altså spørge afsluttende, ligesom jeg begyndte:

Vil ministeren ikke betyde Sundhedsstyrelsen, at det har betydning, at der tales dansk – i hvert tilfælde *også* dansk – til skolebørnene i de danske skoler? Jeg vil sige, at spørgsmålet kan besvares med yes eller no.

Den fg. formand (Elisabeth Arnold):

Indenrigs- og sundhedsministeren for sidste besvarelse.

Indenrigs- og sundhedsministeren (Lars Løkke Rasmussen):

Det ville jo være at lægge for meget distance til det danske sprog, hvis jeg besvarede spørgsmålet som anvist af hr. Søren Krarup.

Jeg må så sige, at jeg hverken tror, spørgsmålet kan besvares med et ja eller et nej, for det må bero på en konkret vurdering. Nu er det jo ikke sådan, at hele den her kampagne er formidlet i budskabet »Get moving«. Det er jo stopordet, tror jeg det hedder i reklamesprog. Jeg har ikke selv meget begreb om sligt, men det er jo stopordet. Det er det, der skal fange. Alle de budskaber, der er formidlet derudover eller derunder, kunne man sige, om vigtigheden af, at unge bevæger sig og er fysisk aktive med høj puls mindst 60 minutter om dagen og den slags, er jo så formidlet på dansk.

Jeg tror altså, det ville være at vende ryggen til virkeligheden, som den også former sig blandt de unge generationer, hvis vi udstedte sådan et dekret om, at ingen offentlig myndighed i sine kampagnerettede aktiviteter må tage engelske, tyske, franske, og hvad ved jeg, låneord med ind, så jeg står sådan set vagt om, at det, Sundhedsstyrelsen har gjort i det konkrete tilfælde, er såre fornuftigt.

Men jeg vil gerne på det mere principielle plan give hr. Søren Krarup det, at vi selvfølgelig har et ansvar for i øvrigt at værne om det danske sprog. Til det at værne om det danske sprog –